

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

τῇ 2^ῃ Μαρτίου 1922.

Με τοιοῦτο λοιπὸν πρόγραμμα δὲ διακρίσεις καὶ ἐπαγγελίας κατελθόντων Ἐδαγγελίων εἰς τὴν παύσασαν φυσικὴν ἡν, παρὰ πάντα τὰ κολλήματα τῆς γενηρικανίας ἀρχαίας φιλοσοφίας, παρὰ πάντα τοὺς διαγυμνοὺς τῶν ἀρχόντων τοῦ κόσμου μεγαλοπρεπεῖ τὸν ἑαυτοῦ θρίαμβον καὶ τέλειαν καὶ ἐπὶ τῶν τευχῶν τῶν ἔθνικων ἀνιποφύτων τὴν ἑρπῆν αὐτοῦ σημαῖαν ἀνιποφύται μὲν, ἀλλὰ τοσοῦτος μᾶλλον καθηγεῖται σμῆρνήν νᾶνασσηλῶση. Ὁ φυσικὸς ἦν λέγει ὁ αὐτὸς *Μίλλαν* οὕτῃ καὶ ἔβαλεν ὑπὲρ τοῦ σπῆνωμα τῆς ἀρχαίας Ἑλλᾶς τὴν σφῆν, τὰ θέμεθα ναοὺ τιμῆς Ἀθηνᾶς ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ καθάρῃ αὐτὸν καὶ ὄντως θένει περιβᾶν αἰγλή, δι' ἣς ἔτι καὶ νῦν ἐκλῆμπε ναὸς ἑκείνος ὡς *santa Maria sopra Minerva*. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς σκέψεως ἡ σοφία τοῦ σταυροῦ λαμπρὰν ἐκπονήσαντο χρῆσιν τῶν πελαγίων τευχῶν, ἃ ἡ βασιθυὸν τῶν δαιμονίων ἐκείνων ἄνδρων ἀσέλγιστα ἔχει θεμελιώσῃ. Ἡ Χριστιανικὴ φιλοσοφία καὶ ἐν τῷ πνευματικῷ ὁδάτῃ ἐγένετο *santa Maria sopra Minerva*. Αἰδοί δὲν ἐπέσβεας αὐτὴ τοῦ αἰώνιου φῶς τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς καίον, ἀλλὰ δὲ καθαρωτέρου ἑλαίου ἔδραμε, καὶ ἐπισταθόν τῆς Προμάχου ὁδῷ εἰς τὴν ἡγήσαντο σταυρὸν μετᾶβλε καὶ τὴν μεταγχολικὴν γλαυκὰ εἰς περιστερὶ ἀγαλῆσθαι στεφάνῃ - περιβεβλημένην. Ἡ ἐπικολούμησις ἐπὶ τῶν ἀρχαίων τευχῶν οὕτε ἐν τῇ κυρίᾳ οὕτε ἐν μεταφορικῇ σημασίᾳ ὑπῆρξεν ὅργανος τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς βίας. Ὁ Χριστιανισμὸς ἔχων μέγαν πλοῦτον πνευματικῶν ἐφοδίων δὲν ἐκέρχθη ἀπολλοτῶν τῶν διδασκῶν τῆς ἀρχαίας φιλοσοφίας. Ἐάν, καθ' οὗ χρόνον οὗ κυριφοροῦντο τὰ σπέρματα τῆς χριστιανικῆς θεωρίας, ἀντὶ τοῦ Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους ὁ Δημόκριτος καὶ Ἐπίκουρος ἐκράτουν τῶν πνευματικῶν τοῦ κόσμου, καὶ πάλιν ὅμως ἡ θεωρία ἐκείνη διὰ ἐπεξεργασίας θαυμάσιος τοῦ τῆς πίστεως καὶ σοφίας περιεχόμενον τῆς κοσμοσυντηριῶν ἡδυσκαλίας. Ἀλλὰ καὶ ἀγαθὴν τύχην μετᾶ τὴν ἡμετέραν ἐ) εὐγενέστερον πνεῦμα μετακράτη, καὶ ἐν τούτῳ ἔρπεν ὁ χριστιανισμὸς ὁμογενῆ - καὶ τοῦ νοῦ ἐκμύθοφωσιν, καὶ οὕτω καὶ ἐπὶ εὐκολοῦν τοῦ ἀρχαίων νᾶ συγκριθῆναι πρὸς τὸ νέον, εἰς δὲ τὸ μέλλον ἀνῆλθε. Ἐκείνο μὲν παρέχον τούτῳ τὸ ὑπέσπασμα, τοῦτο δὲ φασὶν εὐγνωμοσύνην ἀποτίον τοῦ παραιοῦ ἐν εἰς πάντα τοὺς ἐπαιγόνους διόκεσιν. Ὁλοπρὸς ἰσχυρὸς ὁργανισμὸς. ἀφομοιοῖ ἐαυτὸν εἰς θερετικὰς βλάς καὶ τὸ δηλητηριώδες ἀποκρίνει, οὕτω καὶ ὁ ὄργανισμὸς ἐκείνος, ὃς ὁ βίος τοῦ χριστιανισμοῦ παραιοῦ, ἐκχυράττει ἐπὶ πάντες, δὲ πρὸ τῆς ἀρχαίας φιλοσοφίας ἀποδοχεῖται τὴν σφαιρικὴν τῶν ἐκείνου πνευματικῶν καὶ εἰς ὑψηλότερην συνάγει. Ὁ χριστιανισμὸς ἐπὶ τὴν ἐαυτοῦ δύναμιν ἐξοδηλοῖται ἐν τῇ ἀπορρουματικῇ ὁργάνῃ ἧς βλάς οὐα παραιοῦ καὶ τῆς ἀρχαίας φιλοσοφίας. Ἐνδειξὶς δὲ τῆς ὑψηλότερου ὁργανισμοῦ εἰς τὸ ἀποδόχεται ὁργανικὰ βλάς, ἐνῶ οἱ ταπεινότεροι ὁργανισμοὶ ἐξ ἀνοργάνων ὕλων τρέφονται.

Ἀλλὰ τὸ τριπλοῦν τούτο ἔργον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀποσφῆδῳ, ἢ ἀποβήσῃ ἡ Χριστιανικὴ Θεολογία, τὸ ἐργον τῆς ἐν μῶφ κυριατικῇ, πῶς καὶ πῶς ἡ ἡμετέρα πολέμων ἰδρύσας καὶ κορηθίσαντος φιλοσοφικοῦ χριστιανισμοῦ συστήματος δι' ἀπορροματικῶν

